

РЕШЕНИЕ

№ 3089

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2978** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Л. Н., срещу Решение №22/03.01.2024г. постановено по НАХД № 9626/2023г на 94-ти състав на Софийски районен съд /СРС/ в ЧАСТТА, в която е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-012028/22.06.2023 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП на Д. Л. Н., за нарушение на чл. 40, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 лева.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на

процесуалните правила. Твърди се, че касаторката въобще не била водач към момента, в който е поканена да ѝ бъдат направени тест за алкохол в кръвта и наркотици и наркотични вещества, тъй като ПТП е реализирано в 20:15ч., а проверката е започнала в 22:20ч., повече от два часа след като водача е шофирал, като през това време лицето не е било на мястото на пътнотранспортно нарушение. Посочва, че неправилно съдът е приел, че всички показания на свидетелите са непротиворечиви, тъй като същите са разнопосочни и е следвало да посочи кои от тях приема и кои не. Липсвали от ОПП СДВР снимки на фактическата обстановка. Твърди, че съставът на СРС превратно е тълкувал Решение №14657/03.12.09г. по адм. д. №3378/09г. на ВАС, тъй като в настоящия случай свидетеля по акта не само участва в административното производство като издава 2бр. ПАМ на касаторката, но и съставя протокол за ПТП и скица, проверява самоличността на касаторката и издава талона за медицинско изследване №077018. Твърди, че е налице неяснота в часа за начало на проверката, който е 22:30ч. според свидетеля Ц., и 22:20ч. според АУАН и НП. Посочва, че не е възможно с едно деяние да се извърши нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б“б“ от ЗДвП и нарушение по чл.40, ал.2 от ЗДвП, като вменяването и на двете нарушения е порок на цялото административнонаказателно производство и същото следва да бъде отменено изцяло. Твърди, че АНО е следвало да изложи мотиви в НП относно наличие на предпоставките по чл.28 ЗАНН. Моли за отмяна на съдебното решение в обжалваната му част, както и за отмяна на НП. Претендира присъждане на направените съдебни и деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационното производство - началник на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“ /началник сектор СДВР, отдел ПП/, редовно призован, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 03.06.2023 г. около 20:10 часа жалбоподателката Д. Н. управлявала собствения си лек автомобил марка "С.", модел "ЦЗ" с рег. [рег.номер на МПС] на територията на [населено място], в[жк], с посока на движение от [улица]към [улица]. Жалбоподателката решила да паркира автомобила пред [жилищен адрес]. Жалбоподателката паркирала автомобила перпендикулярно на останалите паркирани автомобили от едната страна на паркинга, но след това решила да го препаркира и предприела маневра движение на заден ход. По време на движението на заден ход жалбоподателката Н. реализирала ПТП в паркирания от другата страна на паркинга лек автомобил марка "А.", модел "АЗ" с рег. [рег.номер на МПС], собственост на свидетеля Д. Р. З.. Ударът настъпил между задната част на управлявания от жалбоподателката лек автомобил марка "С.", модел "ЦЗ" с рег. [рег.номер на МПС] и предната броня на паркирания автомобил марка "А.", модел "АЗ" с рег. [рег.номер на МПС], като в резултат на ПТП били причинени материални щети в областта на преден десен фар и предната броня на

лекия автомобил марка "А.", модел "А3" с рег. [рег.номер на МПС] и задната броня и ляв заден фар на лекия автомобил, управляван от жалбоподателката. По това време свидетелят Д. З. и неговата приятелка - свидетелката В. Д., се намирали до паркирания автомобил, собственост на свидетеля З., и възприели настъпването на пътнотранспортното произшествие. След като жалбоподателката Н. паркирала автомобила си, свидетелите З. и Д. отишли при нея и я приканили да уредят отношенията си във връзка с настъпилото ПТП, като съставят двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие, но жалбоподателката отказала. Същата обяснила на свидетеля З., че няма телефон, няма документи в себе си, както и че причинените щети по лекия автомобил марка "А.", модел "А3" с рег. [рег.номер на МПС] не са "нейн проблем". Свидетелят З. казал на жалбоподателката, че в такъв случай ще потърси съдействие от екип на ОПП - СДВР, но жалбоподателката му казала, че е употребила алкохол, помолила го да не вика на мястото екип на ОПП - СДВР и си тръгнала. Междувременно на свидетелката В. Д. направили впечатление и външни признаци на употреба на алкохол от жалбоподателката - същата трудно слязла от автомобила си, след това залитала и погледът ѝ бил замъглен. Предвид горното свидетелят З. повикал на мястото екип на ОПП - СДВР - свидетелите И. П. и П. Ц. - служители на ОПП - СДВР, които пристигнали на местопроизшествието около 22:00 часа. Жалбоподателката Н. и потвърдила пред служителите на ОПП, че именно тя е управлявала лекия автомобил марка "С.", модел "ЦЗ" с рег. [рег.номер на МПС] по-рано същата вечер. Полицейските служители изискали от нея да представи своите и на автомобила документи, но тя отговорила, че няма никакви документи в себе си, след което се обадила на дъщеря си, за ѝ да ги донесе. Дъщеря ѝ дошла и ѝ донесла документи, жалбоподателката Н. не представила СУМПС и контролен талон към него. Свидетелят П. Ц. съставил протокол за ПТП бл. № 1859784 /рег. № 1022/6759/ от 03.06.2023 г., ведно със скица. Жалбоподателката и свидетелят З. попълнили декларации за причините за настъпване на ПТП, като в попълнената декларация жалбоподателката Н. отново потвърдила, че именно тя е управлява автомобила при настъпване на ПТП. Служителите от ОПП - СДВР пристъпили към извършване на проверка на жалбоподателката за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер модел 7510 номер ARBA0142, но жалбоподателката отказала да ѝ бъде извършена проба с техническото средство. След това полицейските служители пристъпили към извършване на проверка на жалбоподателката за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с Drug test 5000, сериен номер ARKD - 0049, проба номер 009, но жалбоподателката Н. отново отказала. Свидетелят П. Ц. - младши автоконтрольор в ОПП - СДВР, съставил талон за медицинско изследване № 077018/03.06.2023 г., с който жалбоподателката следвало да се яви във Военно - медицинска академия в срок от 40 минути от връчването на талона за извършване на медицинско и химическо изследване. Талонът бил връчен на жалбоподателката в 23:55 часа на 03.06.2023 г. Свидетелят И. А. П. - младши автоконтрольор в ОПП, СДВР, съставил АУАН серия GA, № 939360/03.06.2023 г., с който повдигнал против жалбоподателката Н. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 40 ал. 2, пр. 1 ЗДвП - затова, че не наблюдава непрекъснато пътя зад ППС при движение на заден ход, при което реализира ПТП с паркиран автомобил; за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП - че не носи СУМПС от съответната категория и контролен талон към него; за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП - че отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не

изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта; както и за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП - затова, че отказва да ѝ бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнява предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля П. Ц. и на жалбоподателката, на която бил предявен за запознаване и ѝ бил връчен препис. При съставяне на акта жалбоподателката посочила, че няма възражения. Такива не направила и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В посочения в талона за медицинско изследване срок жалбоподателката Д. Н. не се явила във ВМА за медицинско изследване и предоставяне на биологични проби за химико – токсикологично изследване. На 22.06.2023 г. Д. Д. - началник на 03 сектор "Административно обслужване" в ОПП - СДВР, издала обжалваното наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г., с което на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП наложила на жалбоподателката Д. Н. административно наказание "глоба" в размер на 20, 00 /двадесет/ лева; на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца; на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1, т. 1 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 лева.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите И. П., П. Ц., Д. З. и В. Д., както и от административно-наказателната преписка. За да потвърди наказателното постановление в обжалваната му част СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, съставени/издадени са от компетентен актосъставител и административно наказващ орган, АУАН И НП са връчени при спазване на процесуалните правила, двата акта съдържат задължителните по закон реквизити, като материалният закон е приложен правилно. Поради това е потвърдил НП относно нарушенията по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, относно двете нарушения по чл. 174, ал. 3 ЗДвП и по отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед № 8121з- 1632/02.12.2021 г.. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 13з-2507/21.04.2015 г. на Директора на СДВР. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити. Индивидуализирани са отделните нарушения, като ясно са посочени нарушените правни норми, фактическите констатации и правните основания за налагането на санкциите. Нарушенията са надлежно установени, като въз основа на

сведения на очевидци е съставен Протокол за ПТП № 1859784 с рег. № 1022/6759.

Първото нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касаторката с оспореното НП в обжалваната му част, е по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, за което ѝ е наложена предвидената в чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП санкция - глоба в размер на 20 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал.2 от ЗДвП по време на движението си назад водачът на ППС е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, следва да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. В случая безспорно се установява, че касаторката е предприела маневра на заден ход без да забележи паркирания зад превозното средство автомобил и по този начин е реализирал ПТП. Въз основа на приетите от въззивната инстанция доказателства се установява, че касаторката не е спазила задължението си да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението преди да започне движение назад. В случая, осъществяването на състава на административно нарушение по чл.40, ал.2 ЗДвП, извършителят и неговата вина са установени по безспорен начин от събрания пред районния съд доказателствен материал, а именно показанията на двамата свидетели очевидци на ПТП – З. и Д., както и от разпита на актосъставителя и свидетеля при съставяне на АУАН. Съдът намира за необосновани твърденията на касаторката, че показанията на свидетелката Д. не следва да бъдат кредитирани, тъй като тя въвела изцяло нови и неверни твърдения за възприетите от нея обстоятелства, а именно, че касаторката имала дъщеря. Това обстоятелство е ирелевантно за производството и не би могло да се интерпретира като основание да не се кредитират показанията на Д. в останалата им част, доколкото същите са непротиворечиви и в съответствие с показанията на останалите свидетели. При така установената фактическа обстановка правилно е ангажирана отговорността на водача за нарушаване правилата за движение назад на основание чл. 183, ал.2, т.11 ЗДвП, като административнонаказващият орган е наложил предвиденото административно наказание - „глоба“ във фиксиран размер от 20 /двадесет/ лева.

Второто и третото нарушение, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на касаторката с оспореното НП в обжалваната му част, е по чл. 174, ал.3 от ЗДвП. Според тази разпоредба водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Съгласно трайната съдебна практика, нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП съдържа две алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние – отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно, в условията

на кумулативност, да бъдат извършени и двете форми на изпълнителното деяние. От граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в разпоредбата съюз „или“ следва, че нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство. Последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елемент от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца. В този смисъл е и чл. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредба № 1 от 19.07.2017 г.), която изисква съставянето на АУАН на мястото на извършената проверка, едновременно с издаване на талона за медицинско изследване. На следващо място съгласно Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия, отказите по чл. 174 ал. 3 ЗДвП на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения. В конкретния случай е безспорно установено извършването на нарушение и на двете хипотези на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП - касаторката е отказала изпробването с „Алкотест дрегер“ 7410+ за съдържание на алкохол в издишания въздух, и е отказала да й бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с Drug test 5000, ARKD - 0049, проба номер 009. Наказания са наложени за реализирани административнонаказателни състави по чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр.2 от ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с всеки от тези състави са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. В тази връзка, не се споделят доводите в касационната жалба, че с напускане на местопроизшествието касаторката е загубила качеството си водач на ППС и е отпаднало основанието за проверка за съдържание на алкохол и наркотични вещества в кръвта. Извършеното от лицето ПТП в качеството му на водач на ППС и възприетото от свидетелите поведение на касатора при слизване от автомобила са достатъчно основание да й бъдат извършени посочените тестове, като разликата от 20 мин. между момента на съставяне на АУАН и момента на издаване на талона за изследване не променя факта на извършване на нарушенията. Същите са формални, като за осъществяването им не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. Правилно административнонаказващият орган е приложил разпоредбата на чл. 18 ЗАНН като е наложил две самостоятелни наказания за извършените две нарушения на чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр.2 от ЗДвП в абсолютния определен в разпоредбата размер на глобата от 2000 лева, както и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от две години за всяко нарушение. Съдът споделя и мотивите на СРС относно неприложимостта на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН предвид на разпоредба на чл. 189з ЗДвП.

Четвъртото нарушение, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касаторката с оспореното НП в обжалваната му част, е по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. От събраните по делото гласни доказателства се установява, че жалбоподателката не е

представила на служителите на ОПП - СДВР свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролен талон към него, въпреки, че притежава СУМПС №[ЕИК] от 01.02.2021 г. от СДВР, със срок на валидност 01.02.2031 г. и контролен талон към него. Правилно е приложен материалният закон и при определяне на вида и размера на наказанието, предвидено в чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Административнонаказващият орган е приложил санкционната разпоредба и е наложил на жалбоподателката глоба във фиксиран размер от 10 лева.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила. В тази връзка искането на касаторката за присъждане на разноски се оставя без уважение.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №22/03.01.2024г. постановено по НАХД № 9626/2023г на 94-ти състав на Софийски районен съд в ЧАСТТА, в която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП на Д. Л. Н., за нарушение на чл. 40, ал. 2 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.